

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/201/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124011551
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124011551.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o návrhu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 02.07.2024, sp. zn. 35PP/38/2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. októbra 2024 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd dňa 02.07.2024 rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, § 66 ods. 2 Trestného zákona tak, že návrh riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienkové prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/60/2021, zo dňa 01.12.2021, zamietla.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 24-27 spisu.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí ihneď zahlásil sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 22 spisu), ktorú následne písomne odôvodnil podaním zo dňa 08.07.2024 č.l. 23 spisu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 22 spisu).

Odsúdený v písomnom odôvodnení sťažnosti (č.l.23 spisu) uviedol, že namieta proti výrokom prokurátora, ktorý mu vytykal predchádzajúce podmienkové odsúdenia pričom Ústavný súd jasne nariaďuje vo svojej judikatúre neprihliadať resp. nevytykať minulosť odsúdeného. Zároveň podotýka, že vo všetkých podmienkach sa osvedčil a niektoré sú už zahladené. Zároveň poukázal na to, že počas výkonu trestu robil na 4 pracoviskách. Vždy svoju prácu odviezol na požadovanej úrovni. Absolvoval nariadené protitoxikologické liečenie, má čistou kartu odsúdeného s disciplinárnou pochvalou z práce, bez disciplinárneho previnenia. Psychologické hodnotenie má s návrhom do skupiny A. Pracoval na voľnom pohybe odkiaľ ho na základe vymyslených rečí preradili a doteraz sa nevie dostať do práce. Vie, že nebude prepustený, pretože podmienky, ktoré vládnu v ÚVTOS Hrnčiarovce sú strašidelné a beznádejné vo všetkých smeroch. Neexistuje tu selekcia väzňov, ktorí sa správajú na požadovanej úrovni a ktorí nie. Stále sa snažil plniť si všetky povinnosti, ktoré mal, dostať sa do klasifikačnej skupiny A. Na základe ohovárania a dodnes jemu nevysvetliteľných dojmov bol vyradený z tejto práce. Sťažnosť píše z toho dôvodu, aby sa páni sudcovia zamysleli nad tým, či tri roky odlúčenia zo spoločnosti a strávených v Ústave na výkon trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou nie sú dostatočné na nápravu jeho osoby, ktoré má odpracované 16 rokov v lekárnach rôzneho typu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 Trestného poriadku a § 417 ods.3 Trestného poriadku, bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Trestného poriadku v zákonom stanovenej lehote, nie je však dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní návrhu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou o prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 02.07.2024, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k návrhu riaditeľa ÚVTOS, k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné na objektívne a zákonné rozhodnutie o návrhu riaditeľa ústavu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 ods.2) Trestného poriadku, o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie v zmysle § 66 ods. 3 Trestného zákona, avšak odsúdený nespĺňa ani jednu materiálnu podmienku nakoľko odsúdený svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo 2/2018 z 23.01.2018).

Nad rámec odôvodnenia uznesenia okresného súdu krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktne na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením sa v resocializačnej rovine rozumieť vývojový proces premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodnutím o prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody splnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 Zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodnený úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania,

dodrížiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu a podobne.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len z tohto predpokladu možno posúdiť či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky tj. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnenie svojich povinností ide o to rozlíšiť kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že v budúcnosti povedie riadny život, tzn. že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa automaticky to neznamena, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa z hodnotenia riaditeľa vyplýva, že správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, ale treba skonštatovať, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody tj. od 01.12.2021 si vytvoril podmienky na získanie len jednej disciplinárnej odmeny (zo dňa 15.10.2023), čo je vzhľadom na dĺžku trestu veľmi málo. Doposiaľ je zaradený na oddiel s diferenciacnou skupinou „B“, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz a ani iné formy vzdelávania, z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu. Z pracoviska bol vyradený z preventívno-bezpečnostných dôvodov, i keď o prácu prejavu záujem. Uvedené skutočnosti ani krajský súd nepresvedčilo, že sa odsúdený polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Podľa názoru krajského súdu u odsúdeného možno konštatovať, že sa v podstate adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak doposiaľ nepreukázal zvýšenú snahu po náprave.

Krajský súd pripomína, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za plnenie príkazov a nariadení príslušníkov a zamestnancov zboru prípadne za dobré správanie v podmienkach výkonu trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Krajský súd preto po preskúmaní zabezpečeného spisového materiálu dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, že odsúdený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nesplnil prvú materiálnu podmienku.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky túto súd skúma objasňuje komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné, charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a prostrediu v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život tj. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V neprospech odsúdeného v prvom rade svedčí 7 záznamov v registri trestov (prevažne pre drogovú a majetkovú trestnú činnosť), na niektoré odsúdenia má zahladené. Krajský súd k zahladeným odsúdeniam uvádza, že zahladenie odsúdenia znamená, že platí právna fikcia, podľa ktorej sa na páchatela hľadí, ako by nebol odsúdený. Táto právna fikcia však neznamena, že páchatel neporušil nikdy zákon a nebráni vyvodit' poznatky o osobe páchatela z hľadiska sklonov k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Z uvedeného teda vyplýva, že ani predchádzajúce odsúdenia formou podmiennečných trestov neodradili odsúdeného od páchania ďalšej trestnej činnosti, čo svedčí o zjavne neúčte odsúdeného k záujmom a hodnotám chráneným trestným zákonom. Krajský súd taktiež poukazuje na závery hodnotenia, z ktorého vyplýva, že resocializačná prognóza podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona okresný súd správne poukázal aj na povahu trestného činu pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený sa dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, keď v lekární mieril s atrapou strelnej zbrane na zamestnancov lekárne v snahe získať peniaze, teda proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti a súd je vždy odkázaný na subjektívne okolnosti medzi ktoré nutné považovať doterajšie sklony odsúdeného v páchaní trestnej činnosti. Na podmiennečné prepustenie neexistuje právny nárok a preto súd pri jeho rozhodovaní je vždy odkázaný len na také okolnosti, ktoré

sú zistiteľné z histórie jeho života medzi ktoré nepochybne patria jeho odsúdenia, charakter trestnej činnosti, za ktoré bol súdom doposiaľ sankciovaný.

Z predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a páchaní trestnej činnosti nateraz prevyšujú nad ochranou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že ani v minulosti uložené podmieňné tresty sa evidentne v minulosti minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času opätovne pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Za daného stavu veci krajský súd uzatvára, že osoba odsúdeného ako recidivujúceho páchatela nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedenie riadny život. Preto krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je v súčasnosti možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieňným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol zaplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Krajský súd zároveň uvádza, že návrh riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na podmieňné prepustenie nebol zamietnutý výhradne na základe trestnej minulosti odsúdeného. Predmetný záver vyslovil krajský súd po komplexnom posúdení všetkých okolností, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale reflektoval aj na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo väzení (nesplnil ani prvú materiálnu podmienku), no zohľadnil tiež uvedený vyššie charakter páchanej trestnej činnosti za ktorú je vo výkone trestu a tiež výsledky kvalifikované prognostického nástroja (CRIME RISK ASSESSMENT), ktorý ustálil, že resocializačná prognóza je na základe stredného rizika recidívy menej priaznivá.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného A. B. nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uznesenie nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.